

bevilling på 40 mill. kr. til finansiering af udgifterne ved 1.200 af de omhandlede uddannelsestilbud, mens de resterende uddannelsestilbud er forudsat indprioriteret inden for de eksisterende rammer for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Under forudsætning af, at lovforslaget vedtages inden sommeren 1985, forventes det, at arbejdsmarkedsuddannelserne i løbet af 2. halvår 1985 vil kunne give et uddannelsestilbud til ca. 1.000 uddannelsesydellesberettigede med en trinvis igangsættelse, således at man i 1986 vil komme op på at udbyde 2.000 tilbud.

I 1985 forventes ca. halvdelen af den afsatte bevilling at blive anvendt til etableringsudgifter.

På baggrund af de hidtidige oplysninger om de ledige samt beskæftigelsesudsigterne har direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne opgjort den foreløbige fordeling af uddannelsestilbuddene til de uddannelsesydellesberettigede ikke-faglærte og faglærte til henholdsvis 70 pct. og 30 pct.

Inden for arbejdsmarkedsuddannelserne vil tilrettelæggelsen af uddannelsestilbuddene ske ud fra den lokale sammensætning af de uddannelsessøgende, der er berettigede til uddannelsesydelse, og de lokale beskæftigelsesmuligheder.

Der er ikke på nuværende tidspunkt taget endelig stilling til fordelingen af ekstrabevillingen, der tillige skal vurderes i sammenhæng med mulighederne for at foretage indprioritering i de ordinære programmer.

Spørgsmål 214:

»Ministeren bedes kommentere henvendelsen til udvalget fra Landsforeningen af Beskæftigelseskonsulenter (bilag 89).«

Svar:

På grundlag af besvarelse fra socialministeriet kan jeg oplyse følgende:

Landsforeningen for Beskæftigelseskonsulenter giver i henvendelsen udtryk for, at den anslåede merudgift til kontanthjælp i 1987 på 50-60 mill. kr. er et alt for lavt skøn. Landsforeningen henviser således til, at foreningens beregninger tyder på, at merudgiften i stedet bliver på 305-470 mill. kr. i 1987.

Der er to årsager til, at landsforeningens udgiftsskøn afviger væsentligt fra lovforslagene:

1. Vurderingen af, hvor mange personer der vil overgå til nedsatte dagpenge, og
2. Opfattelsen af, at et ikke ubetydeligt antal af denne personkreds vil opgive deres A-kassetilhørsforhold, således at de skal have kontanthjælp som fuld forsørgelse i stedet for supplement til dagpengene.

Ad 1. Personkredsen

I lovforslaget forudsættes 25 pct. af de tidligere arbejdstilbudsmottagere som en beregningsteknisk forudsætning at få dagpenge på nedsat niveau. Der henvises til tidligere besvarelser vedrørende denne forudsætning.

Landsforeningen forudsætter, at 60-65 pct. af de tidligere arbejdstilbudsmottagere vil komme på nedsatte dagpenge. Dette synes at være urealistisk.

De hidtidige erfaringer viser således, at halvdelen af de tidligere arbejdstilbudsmottagere *selv* skaffer sig arbejde i et omfang, der medfører, at de ikke mister dagpengere retten; det vil sige, at de selv uden uddannelsesmuligheden ikke vil komme på nedsatte dagpenge.

Landsforeningens skøn om, at 60-65 pct. af de tidligere arbejdstilbudsmottagere kommer på nedsatte dagpenge, indebærer derfor en antagelse om, at en del af ovennævnte gruppe *uden* uddannelsesmuligheden ville kunne skaffe sig arbejde i et sådant omfang, at de ikke kommer på nedsatte dagpenge, men *med* uddannelsesmuligheden forringer deres muligheder for arbejde, så de kommer på nedsatte dagpenge. Dette synes ikke at være en rimelig antagelse, hvorfor jeg går ud fra, at den baserer sig på en misforståelse fra landsforeningens side.

Ad 2. A-kassetilhørsforholdet

Der er en række årsager til, at en opgivelse af A-kassekontingenter ikke ubetinget vil medføre en økonomisk gevinst. Der kan peges på følgende:

- Ved beregning af kontanthjælpen efter § 37, stk. 2, kan hjælpen reduceres med et beløb svarende til pågældendes kontingent, da udgiften hertil bortfalder.
- Det er ikke muligt generelt at fastslå, at personer, der er berettigede til dagpenge,